

StjOF höstresa 2022

Efter 8 år med Öland som resmål för StjOF's höstresa ställdes i år turen åter till västkusten. Avfärden (en bil med fyra deltagare) från Södertälje på torsdagseftermiddagen 27 oktober blev tidig nog för en kort skådning i det sista kvällsljuset vid Roxen utanför Linköping. Reselistan kunde inledas bra med t ex ägretthäger, snösparv, blå kärrhök, prutgås och salskrake. Väl nere i sydväst blev boendet två rymliga lägenheter på vandrarhemmet i Mellbystrand varifrån dagsutflykter skulle göras i sydligaste Halland och nordvästra Skåne. Fredagsmorgonen inleddes i Skälderviken med skådning vid Sandön och Rönnen. Vädret var mycket mildt med i det närmaste sommartemperatur mitt på dagen. Ett dominerande inslag vid båda lokalerna var de talrika och ljudliga storspovarna, vid Sandön 30–40 stycken. De till och med spelade återkommande vilket tillsammans med det vackra vädret gav en malplacerad vårkänsla. För övrigt vid Sandön fanns strandskator, en mindre flock smådoppingar, småskrakar och en rörhöna. Rönnen visade sig vara en mycket fin lokal med mycket fågel. Vi fick in flera simandsarter såsom stjärtand, skedand, kricka, gravand och bläsand, de senare talrika. Vitkindade gäss i stora flockar fanns på båda morgonens lokaler. Även vidare fanns med ett flertal arter. Kärrsnäppor, brushanar, gluttsnäppor, någon rödbena, tofsvipor, kust- och ljungpipare samt ett par sandlöpare sågs här. Såväl hämpling som vinterhämpling födosökte på strandängarna och en kungsfiskare pilade förbi oss.

Mitt på dagen åkte vi upp till Kullen, längs vägen sågs ett flertal röda glador, för att inleda med lunch i den mycket behagliga höstsolen. Fågelmässigt gav inte promenaden till fyren och ut på klipporna så mycket men artlistan kunde fyllas på med sjöorre samt en del vanliga arter såsom sidensvans, domherre m fl. Sena eftermiddagen la vi på sök efter trädgårdsträdskrypare vid Sofiero i Helsingborg. Vi hittade snabbt en bra kandidat och några av oss, men inte alla, såg tillräckliga karaktärer för att kunna bestämma den till den ovanliga arten som nu dock är etablerad på Skånes västsida. På vägen hemåt kollade vi läget vid Kattvik utanför Båstad vilket låg i planen för lördagsmorgonen. Kvällsdimma hade dock svept in landskapet i tjocka och det var lika bra att avbryta för dagen som tillsammans med torsdagens arter summerade 90 resekruss.

Väderprognosen för lördagen visade friskare vindar från väst vilket gjorde att vi satsade på havsskådning vid yttre Kattvik och vidare ut mot Hovs hallar på Bjärehalvöns nordsida. Under morgontimmarna fick vi in havssula, sillgrissla och tordmule, gråhakedopping samt storlom. Det sträckte kråkor och sparvhökar över Laholmsbukten och även en stenfalk passerade. Vinden var inte hård nog för tyngre havsarter men tillräcklig för att göra småfåglar svårседda och svårhörda längs stranden. Turen gick vidare ut till Torekov där det rapporterats toppskarv och en alkekung. De förstnämnda var lätta att hitta på skären utanför hamnen men alkekungen kunde vi inte återfinna. Däremot fanns skärsnäppor ute på stenarna. I hamnen fanns ett flertal skärpiplärkor samt en smådopping. Lunchen intogs vid strandängarna norr om Vejbystrand, en känd lokal för vattenpiplärka. Ett flertal pipplärkor drog runt längs den steniga stranden. De flesta var skärpiplärkor men en individ kunde vi efter en stunds "jagande" bestämma till vattenpiplärka. När vi passerade Båstad på vägen hem fanns ljus nog för en avstickare ut på stranden. Inget av intresse fanns dock här. Även den magnifika stranden nedanför boendet i Mellbystrand hann vi besöka innan skymningen.

Havsskådning i lä bakom en bunker vid Hovs hallar.

Under sista kvällen med utsökt hemlagad mat, för övrigt ett genomgående tema under hela resan (tack exkursionsledare Rikard), smiddes planerna för söndagen samtidigt som exkursionslistan summerades till 98 arter så långt. Att passera 100 sista dagen bedömdes görbart. Vi satsade på att dra norrut längs kusten direkt på morgonen med första stopp vid Galtabäck, en säker lokal för berglärka. Från fågeltornet kunde vi snabbt hitta flocken på ca 25 individer som födosökte i det låga gräset. På det hela taget en fin lokal med grunda vatten för änder, gäss och vadare samt en hamn och kusten utanför. Ön där berglärkorna höll till var avstängd numera i fågelskyddssyfte (förutom en period på sensommaren). Färden gick vidare norrut med mål Getterön vid Varberg. Här fanns som väntat stora mängder fågel men mycket på långa avstånd. Tack vare fint ljus kunde vi fylla på listan med myrspov och svartsnäppa samt en del vanliga arter. Tillsammans med en svårfångad nötskrika längs vägen hemåt stannade gruppens sammanlagda reselista på 111 arter vilket får anses relativt bra för årstiden.